

- BẤT KHẢ THA THỨ -

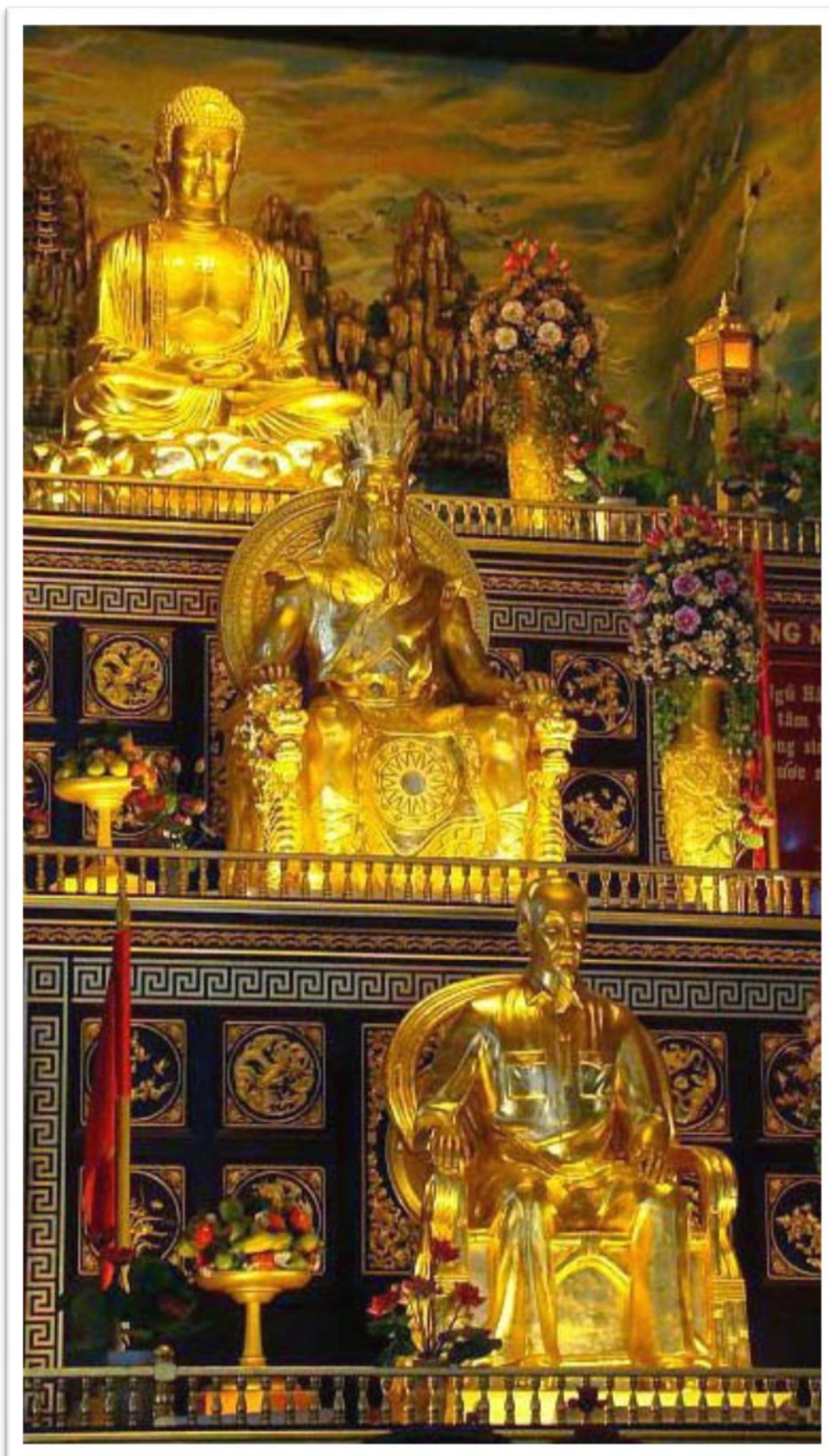

Hoàng Lan Mộc Châu (Danlambao) - Họ đã đưa tượng ông Hồ Chí Minh vào chùa thờ như Phật. Họ ca ngợi ông Đỗ Mười như Bồ Tát. Và mới đây trên báo chí, người ta thấy hình ông Nguyễn Tấn Dũng, tràng hạt trên tay, ngồi dưới chân Đức Phật trong một ngôi chùa Ấn Độ.

Khác với mặt gỗ vô tri, vô giác, vô thần của HCM trong một số chùa quốc doanh, mặt Thủ tướng Dũng trong lúc viếng chùa Mahabodhi dù cố trình diễn, đóng kịch ra vẻ con Phật, kính Phật, có cái thần của, như các cụ mình nói, mặt làm sao, bồ hao làm vậy, cái "bồ hao" của Dũng thế nào, mặt ông ta vào chùa cũng vậy, miệng mồm cũng nhờn nhờn nhênh nhếch kiểu thẳng lái buồn tẻ đang dở dối ra với Vương viên ngoại, mắt cũng nheo nheo điểm điểm đàng đàng như Sở Khanh đang vờn Thúy Kiều. Trông mặt mà bắt hình dong, con lợn có béo thì lòng mới ngon. Hành động giả đạo đức, đến ngồi dưới chân Phật của Nguyễn Tấn Dũng không khác gì hành động lừa thày, đạo đức giả của Juda lúc hôn Chúa Jesus.

Lý lịch của tất cả đảng viên cộng sản đều là "không tôn giáo". Đã không tôn giáo, không tin Trời, tin Phật làm sao siêu thoát được mà thành Bồ Tát. Đã "tôn giáo không" sao tay đeo tràng hạt, đến ngồi dưới chân Phật?

Hồ Chí Minh được thờ cùng Phật trong Đại Nam quốc tự

Các tôn giáo trên đất nước chúng ta, gắn bó với dân tộc hàng trăm, nghìn năm, là rường cột gìn giữ đạo đức, phong hóa dân tộc trước khi cộng sản nảy nòi ra như một ung nhọt phá hoại thân thể mẹ Việt. Những trọng tội bất khả sám của cộng sản với các tôn giáo không kể hết: Giết chur tăng, tu sĩ, phỉ báng Phật, Trời, xâm tổn thường trụ, phá hoại chùa tháp, nhà thờ, phá hoại tăng đoàn, giáo hội, thậm chí đẻ ra, nuôi dạy, sử dụng hàng trăm, ngàn sư giả lừa Phật tử, phá đạo.

Một đảng viên có tín ngưỡng, Phật Tử chẳng hạn, dù không trực tiếp và có giữ mình thế nào chẳng nữa cũng phạm nhiều trọng tội, những trọng tội bất khả sám hối, bất khả tha thứ như đã không ngăn ngừa đồng chí phá chùa, phá đạo... như nói dối, nói dối cả đảng của họ lẫn tôn giáo của họ... như hèn nhát, như tham lam, vừa cố níu lấy đảng để có chút lợi lộc, vừa níu chân Phật cầu siêu thoát.

Cộng sản và tôn giáo nói chung, Phật giáo nói riêng, hoàn toàn xung khắc, hay nói cho chính xác, tôn giáo là kẻ thù của cộng sản. Dưới con mắt vô thần của họ thì giáo hữu, Phật tử đều là lũ mê tín, bọn nghiện ma túy, "ngáo đá".

Đừng tưởng đưa HCM vào chùa như Phật, ca ngợi Đổ Mười như Bồ Tát, là người ta đã làm cho HCM, ĐM thành Phật. Đừng tưởng đến khoan chân trước Phật như Nguyễn Tấn Dũng là hành động hồi đầu thị ngạn của họ.

Đức Văn Thù Tư Nghiệp trước làm đồ tể. Một hôm, nhân lúc sửa soạn giết heo, hốt nhiên Sư triệt ngộ bản tánh, làm bài kệ:

*Tạc nhật Dạ Xoa tâm,
Kim triêu Bồ Tát diện.
Bồ Tát dữ Dạ Xoa,
Bất cách nhất điều tuyến.
Hôm qua tâm Dạ Xoa.
Sáng nay mặt Bồ Tát*

Không. Những tên lãnh tụ cộng sản, tay chân của Lucifer, họ thuộc về địa ngục, họ chỉ có địa ngục, họ không có tánh người, tánh Phật nên không thể bước một bước qua giới tuyến giữa bồ Tát và Dạ Xoa như Đức Văn Thù Tư Nghiệp.

Không. Tất cả những hành động mang HCM vào chùa, đến xây dựng hình ảnh Bồ Tát ĐM, đến đeo tràng hạt, ngồi dưới chân Phật, đều "xuyên suốt như sợi chỉ đỏ" nằm trong âm mưu đánh phá Phật giáo.

Những hàng chữ cuối cùng trong tuyên ngôn cộng sản viết "Người cộng sản coi là điều đáng

khinh bỉ nếu giấu giếm những quan điểm và ý định của mình."

Những người cộng sản âm mưu lay Phật để cản chân Phật, những người biết CS là xấu mà còn nấn ná trong đảng, những người chân trong chân ngoài, tay mặt xoa bụng Phật, tay trái đâm lưng Phật có thấy đáng bị khinh bỉ không?

Hoàng Lan Mộc Châu
danlambaovn.blogspot.com